

Corona Diaries

Corona Diaries

Anna-Maria Carbonaro

Schrijver: Anna-Maria Carbonaro
Coverontwerp: Tidjane Carbonaro
ISBN: 9789464800609
© Anna-Maria Carbonaro

Voor Tidjane

Inleiding

'Ik werd net wakker en weer die knagende stem 'JE MOET WAT DOEN'. Nou is een essentieel onderdeel van mijn werk 'mensen verbinden' en dat mocht ik vorige week al niet, deze week krijg ik een boete en volgende week word ik neergeknald, dus ik laat dat onderdeel ff.

Nou heb ik na het energiecafé ook een vervelende buikgriep gehad en ik voel nog alsof ik aan het herstellen ben, heb ik een kwetsbaar kind en weet niet of de Lyme volledig uit mijn lijf is, dus ik dwing mezelf om ff binnen te blijven.

Uit angst? Ja misschien wel, niet een verlamme-slechte-raadgever angst, maar een wees-nou-eens-verstandig-en-luister-naar-je-onderbuikgevoel angst. En ineens dacht ik net, maak weer een verhaal. Als ik op reis ga, maak ik elke dag een reisverslag, vooral van de reizen met bestemming onbekend, vind ik het heerlijk om het ff van me af te schrijven (en ook om later nog de herinnering te hebben vanwege een niet al te best geheugen).

Deze bestemming is ook onbekend, maar wel met het gevaar dat ik niet verder kom dan zinnen als 'zittend op mijn zuignap.' Misschien daagt het idee, dat ik er aan het eind van de dag of begin van de ochtend iets over ga schrijven me wel uit om meer in de actie te komen.

Misschien denk ik na 3 dagen wel mooi geweest, maar voor nu heb ik in ieder geval een onderwerp 'JARIG IN CORONA-TIJD'. *'

Zo begon ik mijn blogs op 23 maart 2020. Ik heb het langer dan 3 dagen volgehouden en het resultaat heb je nu voor je neus liggen. Het is een persoonlijk document gelardeerd met corona-nieuws en nieuws dat mij raakte.

Ik hoop dat dit boek je ook gaat raken.

Met gelukkige groet en veel leesplezier,

Anna-Maria Carbonaro

* Deze blogs zijn eerder verschenen op de website www.gelukshuis.nl/corona inclusief foto's. Namen van privépersonen zijn in dit boek geanonimiseerd.

Inhoudsopgave

Inleiding	6
Inhoudsopgave	8
22/23 maart: Jarig in corona-tijd	14
24 maart: Corona Anonymous.....	17
25 maart: De Corona pot	21
26 maart: De keuken	24
27/28 maart: Standje zuignap	27
29 maart: Wintertijd	30
30/31 maart: Hondendate.....	34
1 april: Geen grap	37
2 april: 10.000 stappen	41
3 april: Stoepkrijt.....	44
4/5 april: In de liefde	47
6 april: Pina Colada.....	51
7 april: Fysio	54
8 april: Territoriumdrift	58
9 april: Ring.....	61
10 april: Lokaal.....	64
11 april: Quarantaine.....	67
12 april: Ambitieuus	69
13 april: Verliefd	72
14 april: Niets.....	75
15 april: I have a dream	78
17 april: Bananen	81

18 april: Een 8.....	84
19 april: Zondag	87
20 april: Boos	90
21 april: Shockwave	93
22 april: Reflectie.....	96
23 april: Mama Vanix.....	98
24 april: Zwembad	101
25 april: Carnisse Grienden.....	104
26 april: Blèh-dag	106
27 april: Woningdag.....	109
28 april: Chagrijnig.....	112
29 april: Complot	115
30 april: Mannen.....	118
1 mei: Dag van de Arbeid.....	122
3 mei: Auto.....	125
4 mei: Herdenken	128
5 mei: 5 mei	131
6 mei: Oorlog.....	134
7 mei: Digitaal.....	137
8 mei: Challenge	141
9/10 mei: Moederdagweekend	144
12 mei: Cryptisch	147
13/14 mei: Brandgrens.....	151
15 mei: Seksbuddy	154
19 mei: Recalcitrant.....	157

24 mei: Balkonbingo.....	160
25 mei: Politie.....	164
27 mei: Blog 50- geen grap.....	168
1 juni: 99,9%.....	173
10 juni: Vliegtuig.....	177
27 juni: Slapende honden.....	180
19 oktober: We're back.....	183
25 oktober: Zondagavondoverdenking.....	186
23 december: Tweede lockdown.....	189
24 december: Oma worden.....	193
26 december: Spiri.....	195
29 december: Ship ahoy.....	198
30 december: Chocola.....	201
31 december: Laatste dag van het jaar.....	204
3 januari: Challenges.....	208
5 januari: Vaccinatiebereidheid.....	211
7 januari: Psychisch gestoord.....	214
8 januari: Oma in de bocht.....	217
9 januari: Stage in Marokko.....	220
11 januari: Slapeloze nachten.....	223
12 januari: Boefie.....	227
15 januari: iPhone.....	230
16 januari: Ongekend onrecht.....	235
18 januari: Weekend.....	239
23 januari: Blue Monday.....	242

25 januari: Avondklok	246
28 januari: Avondklokrellen	249
31 januari: Buitenproportioneel	252
3 februari: Beroerd	256
10 februari: Punt.....	259
20 februari: 180 graden.....	262
27 februari: Oorontsteking.....	265
2 maart: TOZO-OHNO	268
18 maart: Democratie in een tijd van angst.....	271
24 maart: Een lach en een traan.....	274
27 maart: Just tattoo of us.....	277
2 april: Whodunnit.....	281
6 juni: Walibi.....	284
23 januari Eindelijk QR	290
27 januari: Schoolvendetta.....	293
29 januari: De rector	308
4 februari: Wolfert Dalton says no	312
22 februari: Stip op de horizon.....	316
28 februari: Karsu	320
16 maart: The end	323
Dankwoord	329
Bijlage:	330
28 oktober 2020: Wat we doen- audiotour.....	330
18 december 2020: Online interview Rijnmond.....	338

2020

22/23 maart: Jarig in corona-tijd

Tv: Oogappels, Mocro Maffia, persconferentie, DWDD

Boek: Maarten van Rossem-Wat is geluk?

Opgeruimd: niks

Inzicht: geen

De avond voor mijn verjaardag begon ik rond 22 uur al te knipperen met mijn ogen, mijn lijf wil naar bed, maar mijn hoofd zegt nog ff wachten. Je zoon wil je in ieder geval om 24 uur feliciteren. Ik zap nog maar ff en bel rond 23 uur een vriendin om me wakker te houden. Het lukt niet echt en om kwart over heb ik een tandenborstel in mijn mond.

Als ik net lig gaat de deurbel. 'Topbloemen?' hoor ik mijn zoon verbaasd vragen. Ik schreeuw 'Niet open doen! Die komen nooit zo laat, kijk eerst maar eens uit het raam.' 'Even wachten meneer' hoor ik mijn zoon beleefd zeggen. Hij kan het wel en rent naar het raam. 'Het is U,' (red. een goede vriend) gilt hij enthousiast 'en nog een vreemde vrouw.' 'M?' Nee die was het niet.

Ik liep de trap af en even flitste door mijn hoofd, dat ik morgen mijn vriendin moest bellen, dat haar man met een vreemde vrouw bij mij onderdak zocht, maar gelukkig kwamen ze mij verrassen met kadootjes, voor mijn verjaardag. De vreemde 'vrouw' zette zijn hoodie af en bleek gewoon de geweldige V te zijn (m).

Op gepaste afstand werden de kadoos van eigenaar gewisseld en ik wilde ze omhelzen, kussen, bedanken, maar ongemakkelijk namen we afscheid. Wat een superlief gebaar!

Ik liep de kamer in en mijn zoon maande om te blijven staan. Hij was namelijk als verrassing cupcakes aan het maken voor mijn verjaardag. Ik zette de kadoos neer en ging weer naar bed om niet veel later wakker te worden gezongen door mijn zoon en, al facetimend, met mijn 2 vriendinnen.

Er waren geen papiertjes meer om de cupcakes in te bakken, dus het werd een ovenschaal en de cake is het lekkerst warm, dus zat ik even na twaalf met mijn zoon aan de 'cupcaketaart'.

Rond 7 uur werd ik wakker, hondje uitlaat-time, Boefie lag nog in coma en ik wilde hetzelfde, nog even mijn ogen dichtdoen om ze vervolgens pas rond 10 uur weer open te doen. Boefie had voor mijn verjaardag zijn behoefte gedaan. Zou hij geprobeerd hebben om **gefeliciteerd** te poepen?

Na de douche schoot ik weer in pyjama, ik zou toch de deur niet uit gaan, behalve voor de hond en ik ben jarig, er loopt geen kip op straat, dus dat kan vast wel een keer in pyjama. Ik kreeg allemaal lieve appjes, berichten op Facebook en telefoontjes, heb met mijn zoon een beetje series gekeken, getekend en toen hij zijn schoolwerk ging doen nog ff naar Maarten geluisterd.

Al facetimend mijn geweldige kadoos uitgepakt met de meiden en oma kwam nog ff naar boven met een chocoladecoronacrisissurvivalpakket. Ook A kwam nog ff aanfietsen met een bos bloemen, ik denk tulpen (vooral omdat dat op de verpakking stond) en zo voelde ik me toch ff geliefd en jarig.

Ik ga ff googlen hoe het komt dat mensen ineens 'AAN' gaan in hun huis. Ik heb vorige week welgeteld 1 la opgeruimd en de berging staat al heel lang op mijn to-do lijst, maar verhuisd elke keer naar de toedeloel-lijst. Nu eerst koffie.

”

24 maart: Corona Anonymous

Tv: Mocro Maffia, Life of Pi, DWDD

Boek: Rutger Bregman- de meeste mensen deugen (voor de 2e x)

Actie: aangekleed, was en hond

Inzicht: je hebt best nog wat te vertellen na zo'n dag thuis

Ik had mijn eerste stukje getikt en meteen dacht ik: 'Oh maar de dokter had ook nog gebeld.' Nou ja de assistente dan, niet om me te feliciteren, maar om mijn b-12 injectie af te zeggen. Mijn achterwerk komt toch dichter dan 1,5 meter (geruststellend) en niet-medisch noodzakelijk.

En na de persconferentie belde de leuke fysio-meneer met een vergelijkbare boodschap. Stiekem hoopte ik nog op huisbezoek, maar helaas, uw frozen shoulder moet even wachten. 'Ja, maar, ja, maar, ja maar, ik had een medische verklaring, telt die niet?' wordt dus alleen los gaan met mijn bejaardenrolletje de komende dagen om mijn schouder in beweging te houden.

Effe over de persconferentie, het woord 'asociaal' is meerdere keren gevallen, maar gelukkig relativeerde een tafelmanneletje dat achteraf bij DWDD. Mensen zijn (vaak) niet bewust asociaal, maar denken ik ga ff lekker naar het strand om er dan achter te komen dat er nog duizenden anderen ook die gedachten hadden. Ook is de dreiging niet overal voelbaar en wordt het dan een ver-van-je-bed-show, dat was op sommige plekken ook zichtbaar toen de oorlog uitbrak.

Bewustwording is dus wat we moeten doen en intensiveren in plaats van in hokjes plaatsen om mensen (met anderhalve meter afstand) mee te krijgen. So far persconferentie.

T ging nog ff voor de laatste keer de hond uitlaten, maar daarna naar bed gaan ging niet, want Boefie deed zijn naam weer eer aan en had weer een streek uitgehaald. Mijn zoon was achter hem aan aan het gaan en hij vluchtte onder de brommer van oma en kwam dus boven met een enorme brandstoflucht en een vlek achter zijn oor, dat werd dus douchen. Eén van zijn favoriete onderdelen, NOT.

Ik heb nog geprobeerd om alleen het vervuilde deel schoon te maken, maar dat was niet echt gelukt. De hond werd optisch gehalveerd en eindigde als een natte spons op mijn bed, ik hoopte voeteind, maar pas na een paar lekkere knuffels.

Vandaag kreeg ik een bericht dat het virus zich via benzinepompen snel verspreid, hmmm, zou er een kosmische boodschap zitten in benzine..... ?

Zijn jullie trouwens ook zo alleJezus statisch? Leuk, dat handen wassen, maar krijg nu om de paar minuten een bevestiging dat ik nog leef als ik iets aanraak.

Keek vandaag eens rond en besepte me, dat mijn huis eindelijk klaar is om onverwachts visite (of Robert ten Brink) te ontvangen, mag het niet. Nou ja, max 3

personen dan, zal ik alvast een handdoekje neerleggen om een plek te reserveren of toch maar even wachten?

Is trouwens ook een goede corona-test als je mijn woonkamer niet haalt, ik woon 3 hoog zonder lift, dus als je tot de 2^e verdieping komt, kun je rechtsomkeert maken en alvast ter preventie in zelfquarantaine gaan.

Ik heb vandaag gezocht naar een goede app of site voor videobellen, daar zijn er velen van, maar overal moet je je of aanmelden en veel gegevens achterlaten of betalen. Ook kun je niet echt virtueel in een kring zitten. Ik loop namelijk met het idee om een 'Corona Anonymous'-groep te starten. Een plek om online te meeten en dan om-en-om je ervaringen te delen. 'Ik ben Anna-Maria.' 'Hallo, Anna-Maria' (in koor) 'Ik krijg mijn zoon niet aan de thuisstudie, naar school gaan was al een drama, maar nu is het elke dag een gevecht....' Instemmende gezichten, goedbedoelde adviezen en dan daarna gewoon weer over tot de orde van de dag, dat idee. Gedeelde smart-tories. Ik werk t nog ff uit verder, schijn dat ik morgen nog een gaatje heb.

Ik heb vandaag een must-seetje gedaan 'Life of Pi', ik moet zeggen, dat het ff duurde voordat ik er in zat, maar uiteindelijk kon ik em wel waarderen. Oma had vandaag een dagje vrij, we gingen naar de Mac, nou ja McDrive en ook daar was ik niet de enige er waren nog 16 auto's voor me, maar het is gelukt. Snel naar huis gereden om daar achter te komen dat de sticker niet op de veggie doos zat. Twijfel dus of het nu echt of nepkip was. Ik heb het gegokt.

Mocht het toch plofkip zijn geweest, dan is dat beest niet voor niets doorgefokt, mishandeld en vermalen. Snik. Ik ga mijn hondje ff extra knuffelen en aandacht geven om te compenseren. .

P.s. de oplettende lezer heeft gezien dat ik bovenin het kopje 'opgeruimd' in 'actie' heb veranderd, zodat het toch lijkt of ik iets gedaan heb die dag.

*'Je hebt best nog wat te vertellen
na zo'n dag thuis'*

25 maart: De Corona pot

Tv: Mocco Maffia, DWDD, Dreamschool

Boek: Youp van het Hek-Lonely at the top

Actie: aangekleed, hond en een beetje werk

Inzicht: Ook met niks doen wordt het 24.00 uur

Ik wilde naar bed, mijn zoon wilde blijven gamen, zijn vrienden zijn ook nog allemaal online. Normaal gaat om 21.30 uur de computer uit, maar nu blijft hij langer draaien. Terwijl houseparty voor hem ligt praat hij al gamend de dag met iedereen door, zijn lifeline naar buiten. Ik ben minder streng vwb het gamen, maar wil ook niet dat hij uren blijft zitten, hij mag nog heel even.

Het piekeren hierover heeft me van de slaap gehouden en een half uur later komt mijn zoon checken of ik al in dromenland aan het rondwandelen ben. Hij kruipt ff bij me in bed om te kletsen. We verzinnen de Corona Pot. Morgen zoeken we een pot waar we allerlei activiteiten in doen en elke dag trekken we dan een lootje en gaan we samen die activiteit doen. Chinees leren, zingen, dansen, mediteren, dat soort dingen. Vooral nieuwe dingen, of dingen die we nog niet zo goed kunnen. Hij schreeuwt iets te enthousiast KOKEN, ik snap de hint.

De volgende ochtend doe ik de hond, duik ik de douche in en besluit om weer gewoon kleding aan te doen, de zon schijnt, dus ga vast iets langer naar buiten met Boefie. A op de app, we spreken af op de dijk op gepaste afstand. Boefie gaat los bij de losloopzone en trekt al gauw de aandacht van enkele schattige kindjes, ze hebben samen de grootste lol.

Op de weg terug raakt Boefie verstrengeld met zijn riem tussen het wiel van A's fiets. Ik maak hem los en we doen een poging om de riem los te wrikken, zwaar in overtreding op de 1,5 meterregel. Het lukt ons en gelukkig ook voordat Boefie ervandoor zou gaan. Yes, heb weer wat te vertellen.

Mijn zoon ontwaakt als ik thuis kom en ik begin enthousiast over de pot. Neeh, klinkt het semi-verveeld en hij duikt zijn kamer weer in, ik hoop voor schoolingen.

Mijn fysiotherapeut belde, ik mag weer. Ik maak een sprongetje, ik val in een grijs gebied, heb wel een medische verklaring, maar is het medisch noodzakelijk? Ik vind van wel. We maken een afspraak onder voorbehoud voor volgende week. Ik hunker nu al naar de aanraking, eh pijnverlichting.

Al bellend, facetimend en mailend kom ik ook deze dag weer door. De rondjes met de hond zijn net wat langer dan normaal, vaak trekt hij het niet met zijn korte pootjes, buiten is het elke dag zondag. We zijn de eersten die gebruik maken van de net geïnstalleerde waterkraan tegenover het politiebureau. De mannen zijn net klaar en zitten voldaan na te praten in de zon, op gepaste afstand.

Ik zal nog even een misverstand uit de wereld helpen, ik lees niet elke dag een boek. Het lijkt zo doordat ik tot nu toe elke dag een andere boektitel heb genoemd, maar dat komt, omdat ik altijd in meerdere boeken tegelijk

lees. Nou ja niet tegelijk als in met 3 boeken in je hand, maar de ene dag lees ik boek 1 en de andere dag weer een ander boek en ook niet elke dag.

Ik heb ook vaste leesplekken. De wc is voorbehouden voor de Happinez en de Flow, het bed voor de fysieke boeken en buiten en (zeldzaam) in de woonkamer luister ik Storytel. Nu beluister ik Rutger Bregman, vooral als mijn zoon ook in de buurt is en heb ik dus nu Youpie uitgelezen, vond ik wel toepasselijk in deze corona-tijd. Heb van A ook een boek gehad, er ligt nog een stapel in de slaapkamer en mijn boekenplank op Storytel heeft zich ook al goed gevuld, ik kan dus nog ff vooruit.

Nou ja vooruit, ik zit vooral stil, het enige wat echt vooruit gaat is de omvang van mijn buik, dus ga nu maar weer ff powerwalken met de hond, voordat ik dichtgroeit. Stay safe.

*‘Ook met niks doen
wordt het 24.00 uur’*

26 maart: De keuken

Tv: Mocro Maffia, Expeditie Robinson -

Boek: Manon Uphof- Vallen is als vliegen -

Actie: Bruggenloop, hond en keuken -

Inzicht: Wat er niet in komt, hoeft er ook niet uit.

Ik wilde heel enthousiast vertellen, dat ik weer naar de fysio mag, maar toen dacht ik 'oh nee, dat was de dag ervoor dat hij belde en dat heb ik al verteld.' Zo heb ik woensdagavond ook braaf tot 20.30 uur gewacht om naar de nieuwe Expeditie Robinson te gaan kijken op Videoland om er 20.35 uur achter te komen dat het geen donderdag is.

Kortom ik weet voor niet meer wat achter is en andersom, omdat de dagen zo op elkaar lijken. Werd net redelijk brak en ook wat later dan normaal wakker. Boefie had blijkbaar als een soort sjaal om mijn nek gelegen, Boefie bedankt.

Ben wel gister in de actie gegaan, het begon met de realisatie, dat ik straks in plaats van 20 minuten, 3 uur bij de fysio moet liggen, want alles is stram en stijf, ik moest dus weer in de benen.

Na de hond losgelaten te hebben in de tuin ben ik powerwalkend over de bruggen gegaan met Manon Uphof op mijn hoofd. Die werd aangeraden bij DWDD een paar dagen daarvoor en hoewel het een heftig thema is (kindermishandeling) liep ik er lekker op.

Het was weer heerlijk weer en ik liep slalomend om de mensen heen die ik tegen kwam of werd zelf angstvallig ontweken. Op de Willemsbrug liep ik tegen een billboard aan waar in zwarte letters 'Houdt afstand van elkaar' stond en waar het woord afstand telkens werd weggeveegd, ik werd er blij van.

Ik merkte dat ik van de actie ook energie kreeg en besloot dan ook na de wandeling met de hond om in huis eens iets te doen, 1 keukenkastje was het plan, maar dat liep al gauw uit de hand. Mijn schoondochter kwam en entertainte ondertussen mijn zoon, die dolblij zijn nieuwe game pc installeerde, de laptop kan nu door naar mijn neef, iedereen blij.

Moeders wel op droog brood deze maand, maar ach, ik was toch lekker bezig in de keuken en de vriezer moet toch ook een keer leeg, want naast een doos thee uit 2015 vond ik ook nog 3 pakken couscous. 3 x raden wat ik eet vanavond.

(Noot van de redactie: ongelooflijke uitdaging om met een hyperactief hondje dit stukje te tikken terwijl hij over me heen rent, in mijn hand bijt en om aandacht vraagt. Ik wil even dat je weet onder welke erbarmelijke omstandigheden dit stuk tot stand komt.)

Terug naar de keuken, wat een zooi bewaar je als mens, ik kwam bakjes tegen, waarbij ik zeer serieus de waarom-vraag kon stellen. Ik hoor ook mijn oude ik reageren 'die kan ik, of iemand anders, vast nog gebruiken.' Met die zin staat heel mijn berging vol. Ik

merk dat het me dan heel veel moeite kost om de ijslolly-maker en appelbewaardoos in de prullenbak te gooien, want er is vast iemand op de wereld die het nog zou kunnen gebruiken.

Ik heb besloten om toch een strakker deurbeleid te gaan voeren vanaf vandaag, wat er niet in komt hoeft er ook niet uit. Ik was op dreef, ook de koelkast nam ik onder handen en tussen jou en mij, ook dat was nodig.

Het was ineens 17.45 uur en oma werd al ongeduldig, we eten beneden, dus de kastjes inruimen doe ik na het eten wel. Dat is niet helemaal gelukt. Ik verontschuldigde mij, dat ik geen erg had in de tijd, was zo druk met de keuken bezig, waarop mijn zoon zich hardop afvroeg, waarom ik dat toch deed, die keuken gebruik je toch nooit.

Ik moest denken aan de tijd dat de keuken geplaatst werd en ik bijna een maand met de keukeninhoud op de grond moest zien te overleven zonder een keuken te kunnen gebruiken, dat ging inderdaad heel erg goed. Wordt tijd, dat ik wat meer ga experimenteren in de keuken. Goed voornemen, misschien komen die bakjes dan alsnog van pas. Eerst maar eens zorgen dat de kastjes weer worden ingeruimd vandaag, ik ga daar na het douchen tijdens mijn ochtendwandeling eens even over nadenken.

*‘Wat er niet in komt,
hoeft er ook niet uit.’*

27/28 maart: Standje zuignap

*Tv: DWDD, Voice kids, Oogappels, Olcay en huiselijk geweld, Kijken zonder kopen, All you need is love -
Boek: Manon Uphof- Vallen is als vliegen -
Actie: (Bruggen)loop, hond, keuken en was -
Inzicht: Ineens ben je U*

Even twee dagen in één, vannacht hebben we namelijk weer in de kamer gekampeerd en voordat mijn zoon kwam (want dan kunnen we gezellig samen Oogappels vooruitkijken) was het al half 1, het einde heb ik dan ook niet meegemaakt.

Boefie begon bij T, dus ik hoopte op een hondvrije nacht, maar helaas, deze ochtend lag hij weer overdwers op me en had ik een stijve nek. Met slaapogen heb ik de hond losgelaten in de tuin, na boodschap 1 en 2, kroop ik weer onder de dekens, maar Boefie was nu klaarwakker en dacht dat mijn slaaphouding een manier was om hem af te leiden en een sein om te spelen. Als een vliegende mini-Bolt mocht eerst mijn neus het ontgelden, waarna mijn oren aan de beurt waren.

Uiteindelijk lukte het om hem te kalmeren en kon ik nog ff mijn ogen toe doen, vandaar in de ochtend geen dagverslag en nu zit ik te wachten op All you need en dacht ik snel ff stukkie tikken (ondertussen is de reclame voorbij en typ ik tussen het huilen door), maar heb echt geen idee meer wat ik gisteren nou gedaan heb op hondje, rondje en zitten op mijn kontje na. Ik zit dus nu officieel in standje zuignap.

Ik heb wel het 2^e deel van mijn keuken gedaan en vanochtend dan echt de rest. Niet dat het nou alleJezus veel werk was, maar door het niet af te maken had ik wel een dagdoel erbij. Ik heb verrassend veel extra ruimte gecreëerd. Ik denk dat de berging er toch ook echt aan gaat geloven deze crisis.

Ik wilde wel mijn dagelijks looprondje doen vandaag, maar dat werd dus deze middag. Net buiten kwam ik een 'oude' bekende tegen, toen jongere die ik had ingezet om te werken tijdens het Sprookjesfestival (later Zuid on ice), zijn vraag 'hoe gaat het met u?' verraste me. Niet dat ik het antwoord niet wist op deze vraag, maar dat ik ineens u was in zijn ogen. Ik ben al een tijdje u, merk ik, maar ineens schoot door mijn hoofd de vraag wanneer dat nou is gebeurd en of dat een abrupte overgang was of dat het er langzaam in is geslopen. Een mooie vraag om mijn wandeltocht mee te beginnen.

Onderweg kwam ik nog een bekende tegen uit het verleden. Ik ben altijd goed in gezichten, maar heb echt geen idee meer waar ik haar van kon. We openen tegenwoordig standaard met de 'bizarre tijden he?'-vraag en wisselden nog meer beleefdheden uit om alletwee verder een andere kant op te wandelen.

De wind was ijsig en stevig op de Kaap (vandaag voor de verandering maar geen bruggenloop gedaan), nog even langs mijn oppashuis gelopen op het Bolderpad, niet vanuit nostalgie, maar in de hoop dat het daar minder winderig zou zijn dan langs het water, was even

vergeten dat dat niet het geval was. Dat hier nog geen windmolens in de tuin staan.

Even heel wat anders: mijn hond is hitsig, nou moet ik zeggen, dat het misschien in de lucht hangt, omdat het nu niet mag, maar dat ter zijde, hij is nog te jong. Nu ben ik blij, dat hij nog geen benen en schoenen heeft ontdekt buiten, maar zijn knuffel moet het elke keer ontgelden. Eerst was het nog redelijk onschuldig, maar gisteren verdubbelde ineens zijn geslacht en viel hij na het 'stoeien' als een echte vent in slaap, de knuffel nog tussen zijn tanden.

Google geeft aan, dat het stress zou kunnen zijn en daar hou ik me dan maar aan vast. Hij kwam gister wel 2 hele grote honden tegen onderweg.... Het kan ook zijn, dat het door de rare tijd komt, ik ga namelijk ook ineens opruimen en schoonmaken, heb vanavond gekookt, wil ineens heel graag naar de kapper, wil iedereen buiten spontaan een knuffel geven, moet echt naar de sauna, wil naar het strand en zo kan ik nog wel ff doorgaan. Bizarre tijden he?

Mooie uitspraak net in het nieuws: In Nederland staan ze in de rij voor de coffeeshop, in Amerika staan ze in de rij voor de wapenwinkel. Toch blij, dat ik in dit land woon. Zouden de Amerikanen weten dat Corona een virus is en geen persoon die wil inbreken in je huis?

'Ineens ben je U'

29 maart: Wintertijd

Tv: Dit was het nieuws, unorthodox, Zondag met Lubach, Beau blijft binnen -

Boek: Geen -

Actie: Verdomd weinig -

Inzicht: Je kan pas voor een ander zorgen als je goed voor jezelf zorgt.

Ik heb gekookt, niet helemaal gelukt, maar toch noemenswaardig. Een vegan indian curry, het rook lekkerder dan het er uitzag en dan het smaakte, maar het was te doen en met alle groenten toch ook wel gezond, dus heb het maar gegeten. Sterker nog, ik eet het de komende 2 dagen, want het recept was voor 4 personen.

We kamperen weer in de woonkamer. Ik ga eerder slapen en luister nog een beetje naar Manon Uphof, maar volgens mij maar 5 minuten. Mijn magnetron zegt dat het 7.30 uur is, maar die is niet vanzelf versprongen, de zomertijd is namelijk ingegaan, maar ook Boefie weet dat niet en ligt nog heerlijk tegen me aan te slapen. Ik probeer altijd heel zachtjes bij hem vandaan te gaan, zodat ik als eerst naar het toilet kan rennen voordat ik hem naar de tuin breng, maar helaas lukt me dat nog niet. Zodra ik beweeg kijken zijn bruine kraalootjes me liefdevol aan. Ik kan tegenwoordig nog net mijn schoenen en jas aandoen.

Beneden in de tuin is het windstil en op een vogel na is er verder ook geen geluid. Het zonnetje verwarmt mijn gezicht. Als ik niet op klappen stond had ik nog uren kunnen zitten op het smalle randje van de deuropening.

Op Rijnmond Helpt stond een oproep van iemand wiens moeder 60 werd en dit dus niet meer kon vieren vanwege corona. Hij zocht iemand die een verjaardagslied in wilde zingen voor haar. Nou heb ik gisteren wel op youtube 'zangles voor beginners' opgezocht, maar mijn zoon sliep nog en zachtjes zingen is nou niet echt een manier om het te leren.

Ik zette het even in de wachtstand, maar bedenk me nu, dat het daar nog steeds in staat. Voordat ik het wist had ik mijn verjaardagshoed, dito bril en 'happy birthday'-bord op en vast en sprak ik voor haar een berichtje in. Ik werd er blij van en haar zoon ook en het inspireerde mij meteen om te gaan doen in deze crisis. Ik heb natuurlijk ook nog een hartjespak en een verrijdbare box. Ik kan als een mini Robert ten Brink verjaardagsboodschappen gaan brengen bij jarigen in corona-tijd. Ik kan een aanbod doen op Rijnmond helpt, maar hoe hou ik het dan bij?

Ik ging naar de website van gelukshuis en keek of ik het daar niet voor elkaar kreeg. Mensen konden daar ook een gratis kaartje reserveren voor het Compassiefestival dus dit moest ook lukken. Ik maakte de pagina www.gelukshuis.nl/verjaardag aan en begon te typen. Volgens mij lukte het. Sterker nog, ik kon de dagen toevoegen, zodat mensen maar 1 dag konden reserveren en daarna is het uitverkocht. Ik ging los, want ik kan natuurlijk ook gewoon, naast 1 huisbezoek, ook filmpjes maken en inspreken. Ik vond het geweldig om suprisedichten te maken, dus een eigen verjaardagsgedicht moet ook lukken, toch? In mijn nopjes werkte ik het plan uit. Ik had mijn hartjes colbert er al vast bijgepakt voor de foto toen ik zag dat het al bijna 12 uur was. Uitlaattijd.

A zou weer op de dijk wachten en we zouden even lekker Boefie laten uitrazen en bijkletsen, onze standaardactie nou in corona-tijd. Buiten veranderde mijn hond bijna in een vlieger, wat een stevige wind en koud! Niet normaal koud. Het werd er om het hoekje op de dijk niet echt beter op. Gelukkig heb ik standaard mijn handschoenen in mijn jas, dus die trok ik meteen aan. Had ik maar een sjaal.

Boefie vocht zich een weg door de wind om bij A te komen. We hoopten dat het onderaan de dijk, waar hij los mag lopen, minder was, maar helaas. De stok ging wel verder weg dan normaal. Rillend besloten we maar een stukje te gaan lopen in plaats van hier stil te zitten, langs het zwembad richting Afrikaanderplein. Op het randje voor de Feyenoord club streken we ff neer, maar dat was toch ook niet zo'n succes. Ons rondje duurde daarom iets korter.

Bevroren kwam ik boven, maakte meteen een kop warme choco, zette zelfs weer even de kachel aan en kroop weer onder mijn dekbed die nog op het matras in de woonkamer lag. En daar, precies daar, maakte ik een beslissing voor mezelf. Ik ga het niet doen. Ik ga niet door weer en wind om iemand gelukkig te maken met mijn verjaardagsoutfit. Ik ben zelf nog niet topfit, snotter en lig nu rillend onder een dekbed na 10 minuten buiten te zijn geweest. Ik schrok van deze rigoureuze beslissing. En ander stemmetje wilde er nog een 'ja, maar'tje in gooien, maar deze stem was zo stellig, daar schrok ik zelf van. Het hoeft niet, je mag ook echt voor jezelf zorgen in deze tijd, en voor je kind, en voor je hondje, da's genoeg.

Ik maakte nog een kopje thee en besloot Unorthodox te gaan bingewatchen op Netflix. Ik maak wat nasi (wel

altijd een succes) voor mijn zoon en eet zelf de laatste curry op, daar had ik mee ontbeten, gelunched en nu dus als avondeten. Ik heb ff genoeg curry gezien voor de komende periode. Over een tijd probeer ik vast wel weer eens een ander recept.

Mijn zoon zit in de vensterbank, wat ook altijd mijn favoriete plekje was. In zijn Chewbakka-pak. Ik smeeke of ik een foto van hem mag maken, dan kan ik hem aanmelden voor de berenjacht actie. Hij vind mij stom. Na lang aandringen en als hij echt onherkenbaar in beeld is krijg ik toestemming. De foto moest eerst nog ff bewerkt, je ziet mijn voeten, en daarna mag ik hem toch plaatsen. Zelfentertainment.

Ik zie Lubach Rumag fileren (nooit geweten) en besluit dat het tijd is om eens lekker op tijd te gaan slapen, misschien, heel misschien, word ik dan topfit wakker, spring ik op en ga ik weer in de actie. Ik kan u verzekeren terwijl ik dit stukje tik, dat is nog niet het geval, misschien als ik zo gepoept heb. Ik hou jullie op de hoogte.

P.s. ik ben online al meerdere keren uitgedaagd, ben er nog niet op ingegaan, op de kip in het hokje plaatsen na dan. Don't be offended.

*'Je kan pas voor een ander zorgen
als je goed voor jezelf zorgt.'*